

S. 375. Agga (ütles ta) senni kui ma Hinge heidan, ei lasse ma omma täit Baggadust mitte ennesest ärralahkuda; ommast Digusfest pean ma kinni, ja ei jätta sedda mitte mahha; mo Südda ei wõtta mitte mind laita mo Ello Pärwade pärrast. Mo Waenlane sago dälaks arwatud, ja kes mo wasto seistwad, pöraseks Gest mis on Sallalikko Lotus, kui Jummal ta Ello är raleikab, ja temma Hinge wäljalükkab? Kas Jummal peaks temma Küssendamist kuulma, kui temmale kitsas kätte tulleb? Ei kōggonist!

S. 376. Kust leitakse Tarkus, ja kus on Moistusse Paik? Ei tea waene Jumimenne, mis ta maksab, ja sedda ei leita mitte Ellawatte Ma peält. Süggawus ütles: ei sedda polle minno sees, ja Merri ütles: ei polle sedda minno jures. Kõl temma on ärrapettitud keikide Ellawatte Silmade eest; agga Jummal moistab ärra temma Teed, ja

ja teab temma Paika, ja ütles Jumimessele: Wata, „Issanda Kartus se on Tarkus, ja kurrast ärralahkuma, se on Moistus!“

S. 377. Oh! (ütles Jjob weel) kes teeks et ma olleksin nenda kui endiste Kude sees, nenda kui neil Päiwil, kui Jummal mind hoidis, kui se Keigewäggeram alles mo jures olli; kui keik Rahwas mind auustasid, ja Würstid ja Pealikud Kät Su peäle pannid minno eest! Kui ühhegi Kõrw mind kulis, se kitis mind õnsaks, ja kelle Silm mind näggi, se andis head Tunnistust. Gest ma peäksin sedda Willetsat, ja wae se Lapsel olin ma Abbimees: Pimmedal olin ma Silmaks, ja Jallaks sellele, kes lonkas; Waestele olin ma Issaks, ja järrelkulajaks sell, kedda ma ei tunnud. Se pärrast mõtlesin minna: Kõl ma heidan Rahho sees Hinge, ja saan Päiwi ni paljo kui Liwa, minno Au olli ikka uus mo jures,